

[Kjær Rasmussen.]

jo trøste, at der i bemærkningerne står anført, at forslaget ikke er udtryk for et ønske om en generel sænkning af aldersniveauet ved skolegangens begyndelse. En sådan generel sænkning ville også være katastrofal. Af flere grunde. Bladet Læsepædagogen har i sit første nummer for i år nævnt nogle, bl. a. at smarte folk har opdaget, at det er billigt at udvide undervisningspligten nedad; så har man nemlig reddet en folkelig tradition, der går ud på, at man ikke giver undervisning til grupper, der tøver over for at modtage den, og, siger bladet, så har man jo stadig væk de 15-årige for hånden på arbejdsmarkedet. Vi forstår ministeren derhen, at han med sit forslag ikke nærer noget ønske om at være smart, men vi ville naturligvis være helt overbevist derom, dersom oprettelse af børnehaveklasser eller skolemodenhedsklasser blev obligatorisk for børnene i 6 års alderen.

Lad mig sige afsluttende, at vi jo alle sammen gerne vil være med til at gøre skolen bedre. Det kan vi gøre ved at ændre på de faktorer, som gør skolen dårlig, eller som forhindrer, at den bliver god. Jeg har ganske konkret peget på, at vi ønsker realafdelingen væk, fordi den sætter skel blandt eleverne. Dette mener vi er i strid med folkeskolens sigte. Vi vil gerne forbeholde os ret til at se på, hvad udvalget i øvrigt finder ud af, inden vi tager stilling til det her fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Kai Moltke: Jeg kan i og for sig ikke indse, at undervisningsministeren har været særlig inspireret, da disse 9 punkter blev opstillet, for der tales jo i forslag til folketingsbeslutning om en reform af de grundlæggende skoleuddannelser, og de grundlæggende skoleuddannelser kan vel ikke begynde med det 8.-9. skoleår. Det må vel være principper, som i videst muligt omfang søges realiseret allerede i dag, men det fremgår så at sige ikke med et eneste ord af forslaget.

Dernæst til et af de væsentlige punkter. Det er allerede af andre blevet nævnt her, at det koster noget at fremme en moderne og en børnenærlig uddannelse. Her kan jeg ikke lade være med at nævne, at det sidste nummer af Folkeskolen også beskæftiger sig med det spørgsmål. Også Folkeskolen

har, ligesom hr. Kjær Rasmussen, fået den opfattelse, at til forsøg og forskning reserveres der virkelig i dette år, hvor vi næsten er ved at runde de 3 milliarder kr. til militæruddgifter, én eneste million kroner til forskningsarbejde. Det kan da vist ikke være helt alvorligt ment. Det kan vel ikke tænkes, at et samlet udvalg skulle acceptere så overdådige ydelser på én gang til det næsten vigtigste felt inden for skolevæsenets rammer. Nu er det jo moderne at sammenligne med de forskellige ting, som sker i vore nordiske nabolande. Og det er en kendsgerning, at der i indeværende år til dette arbejde i Sverige ydes 11,3 mill. sv. kr., og at der i Norge ydes 18 mill. kr. Er det ikke lidt af en disproportion? Er det ikke en lidt slet placering for Danmark med så store forskelligheder på et så afgørende felt i den samlede undervisning? Her er vist trangen til besparelser, som senere giver større udgifter, alt for iøjnefaldende.

Dernæst en række andre problemer. Man taler rigtigt om, at folkeskolen skal være en 10-årig almen skole uden konkret og erhvervsfagligt sigte, og så kommer der nedenunder — og det er selvfølgelig rigtigt — visse tilløb til tilvalgsskolen og dens principper, og der siges også, at der ud over nogle fundamentale fag kan indføres delvis valgfri fag. Hvad er nu delvis valgfri fag for nogle? Det ville det dog være rart at vide. Her tiltrænges i allerhøjeste grad en konkretisering af de muligheder, der ligger. Det gøres selvfølgelig kun gennem lovgivningen.

Så står der endvidere i punkt 8 — hvis man skal holde sig til logikken — at det 8. undervisningsår gøres obligatorisk fra 1972-73 og det 9. undervisningsår fra 1973-74. Der er altså tid til at tænke over tingene, så vidt jeg forstår. Men samtidig understreges jo nødvendigheden af det bedre klima. Undervisningen af handicappede skal føres ind i et skolemiljø, som skal have lærernes særlige bevågenhed osv. Skal sådanne bestræbelser først sættes i gang i 1973-74? Gælder fristen også for disse ting, eller var det ikke noget, man skulle prøve at begynde på hurtigst muligt? Eller klimaet i skolerne. Forståelsen ikke alene mellem elever og lærere og skoleledelse, men også med hjemmene. For at fremme den almindelige trivsel, som der står i punkt 7. Ja men man skal